Η ρατσιστική αποδόμηση του νόμου Κατρούγκαλου.

Το συνταξιοδοτικό σύστημα είναι συγκερασμός δυο αρχών, της αρχής της αλληλεγγύης και της αρχής της ανταποδοτικότητας. Η αρχή της αλληλεγγύης εξασφαλίζει ένα ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης σε όλους τους συνταξιούχους, κάτι που έχει και ως αποτέλεσμα την αναδιανομή του εισοδήματος ανάμεσα στις γενιές (συμβόλαιο των γενεών) και μέσα στην ίδια γενιά. Η αρχή της ανταποδοτικότητας εξασφαλίζει ένα χαλαρό δεσμό του επιπέδου ζωής ανάμεσα στον εργασιακό και συνταξιοδοτικό βίο. Δεν δίνει δικαίωμα σε συγκεκριμένη εισφορά αλλά αντίθετα ούτε και επιτρέπει άτομο με υψηλότερες εισφορές να παίρνει χαμηλότερη σύνταξη από άτομο που έχει πληρώσει χαμηλότερες εισφορές.

Στον νόμο Κατρούγκαλου, η σύνταξη είναι το άθροισμα της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης. Η αρχή της αλληλεγγύης μεταφράζεται στο ποσό της εθνικής σύνταξης, που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και εκφράζει την εθνική, γενική αλληλεγγύη. Η αρχή της ανταποδοτικότητας εκφράζεται μέσα από την ανταποδοτική σύνταξη. Εφόσον η εθνική σύνταξη χρηματοδοτείται από την φορολογία δηλαδή την εθνική αλληλεγγύη χρειάζεται υποθετικά ένας δεσμός με το κράτος πάροχο, που εξυπηρετείται με το κριτήριο της μόνιμης και νόμιμης διαμονής. Αυτό γίνεται με την εισαγωγή του κριτηρίου μόνιμης και νόμιμης διαμονής για 40 χρόνια στην Ελλάδα για την απονομή της πλήρης εθνικής σύνταξης. Ωστόσο υπάρχουν κάποια προβλήματα με την δόμηση αυτή. Αυτή εκφράζει την λογική “θα έρθουν οι ξένοι να μας πάρουν τα επιδόματα” και η δόμηση αυτή είναι μια υποχώρηση των αρχών της κοινωνικής ασφάλισης και αποτέλεσμα μιας συνεχούς υποχώρησης του κοινωνικού κράτους. Από μόνο του, το κριτήριο διαμονή είναι κριτήριο έμμεσης διάκρισης λόγω ιθαγένειας, καθώς αυτός που είναι πιο πιθανόν να μένει μόνιμα πολλά χρόνια σε ένα κράτος είναι ο πολίτης αυτού του κράτους πάρα ένας μετανάστης.

Επίσης, όσο αφορά την νομιμότητα της διαμονής, αυτό είναι ένα κριτήριο άμεσης διάκρισης λόγω ιθαγένειας, γιατί δεν νοείται παράνομη διαμονή πολίτη στο κράτος του, αυτή αφορά μόνο τους μετανάστες όπως και έγινε και την περίοδο 1990-1997 στην Ελλάδα όπου Αλβανοί μετανάστες ζούσαν σε καθεστώς παρατυπίας. Αρχικά, φορέας του ασφαλιστικού δικαιώματος είναι όλος ο εργαζόμενος πληθυσμός της χώρας ανεξαρτήτως καταγωγής. Ο πυρήνας του δικαιώματος περιλαμβάνει την σύνταξη που εξασφαλίζει την αξιοπρεπή διαβίωση, την αλληλεγγύη και την ανταποδοτικότητα. Όπως είπαμε, φορέας του δικαιώματος της αλληλεγγύης και της ανταποδοτικότητας είναι κάθε εργαζόμενος, άρα και οι μετανάστες εργαζόμενοι. Η αλληλεγγύη είναι

ταυτόχρονα υποχρέωση και δικαίωμα. Οι Αλβανοί μετανάστες πρώτα έσωσαν τα ασφαλιστικά ταμεία και τώρα αποκλείονται από μία αξιοπρεπή σύνταξη. Και οι μετανάστες έχουν δικαίωμα στην αλληλεγγύη ως εργαζόμενοι, ομάδα που υπερισχύει του πολίτη στο ασφαλιστικό δίκαιο. Έτσι χρειάζεται δεσμός με την εργασία, η οποία είναι αυτή που δίνει την πρόσβαση στον πυρήνα του δικαιώματος και δεν χρειάζεται δεσμός με το κράτος, δηλαδή η διαμονή.

Επίσης, σύμφωνα με την αρχή της ανταποδοτικότητας ένας μετανάστης και ένας Έλληνας που έχουν πληρώσει τα ίδια ένσημα μπορεί να πάρουν διαφορετική σύνταξη λόγω των χρόνων διαμονής, δηλαδή λόγω της καταγωγής τους. Τα κοινωνικά δικαιώματα δεν είναι αγώγιμα εκτός και αν προσβάλλουν τον πυρήνα του δικαιώματος. Η αξιοπρεπής διαβίωση, η αρχή της αλληλεγγύης και η αρχή της ανταποδοτικότητας βρίσκονται στον πυρήνα του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Ένας νόμος που δεν προσφέρει συντάξεις που εξασφαλίζουν αξιοπρεπή διαβίωση είναι αντισυνταγματικός και προσβάλλει τον πυρήνα του δικαιώματος. Είναι μια μάχη ενάντια στην συνεχή υποχώρηση του κοινωνικού κράτους, με πρώτα θύματα “τους άλλους” δηλαδή τους μετανάστες. Την στιγμή που οι Γλύξμπουργκ παίρνουν την ελληνική ιθαγένεια με διαδικασία fast track, οι φτωχοί εργαζόμενοι δεν μπορούν να απολαύσουν ένα ήδη κατοχυρωμένο δικαίωμα τους. Την ίδια στιγμή, το επίδομα ανασφάλιστων υπερηλίκων, που απευθύνεται σε ανασφάλιστους φτωχούς υπερήλικους, επίδομα που περιλαμβάνει σε μεγάλο βαθμό τις καθαρίστριες μετανάστριες και μετανάστες σε μαύρη εργασία που δεν συμπληρώνουν τα ένσημα για να βγουν στη σύνταξη, αντιμετωπίζει το απροσπέλαστο εμπόδιο των 35 χρόνων μόνιμης και νόμιμης διαμονής για να πάρουν το πλήρες επίδομα.